

CSORDÁS LÁSZLÓ

Lolita

(Humbert Humbert kétségek közt)

*Mért szeretnéd, hogy írjak néha rólad,
hogy versbe szedjem gyönyörű alakod?
Talán örömet okoz pár papírlap,
talán őriznek majd a halott sorok?
Bocsásd meg, hogyha cinikusnak tűnök.
Hidd el, nincs szükséged ilyen kacatra, -
mert nyelvem is (nézd csak!) ellepik a bűnök,
mikor gondolatomban kacagva,
nimfácskám, arcod újból feldereng,
s mintha a sötét utcán még fényre vársz,
úgy ébredesz bennem a remény, hogy leng-
e öltözékben megint mellettem állsz...*

*Mert homlokomat egyből víz borítja,
ha neved hallom, bűvös kis Lolita.*

**Istenes vers
(LPG-nek)**

*Nem volt a magát felemésztő
Tábori hullában,
A katona bűnében,
A megerőszkolt
Anya keservénél,
A föl-föltűnő horogkereszten...
Nem volt.
Nem volt sehol
Az isten.*

*És nincs ott a
Tagadó észben,
A csacsogó szájban,
A bizarr szerelemben,
Az üres hűtőben,
Tálban,
Kézben,
Ágyban,
Égben.
Nézd meg:
Tényleg
Nincs ott,
Nincs ott
Az isten.*